

ПРИЧА О ДОБРОЈ МЕТЛИ, ДЕЈАН АЛЕКСИЋ
МЕТЛА И ЛАСТЕ

У једном селу живи и ради пекар Димитрије.

Сваког јутра Димитрије има много муштерија, и све су задовољне. Ни једна не може да одоли пециву, па све скоро увек поједу испред пекаре. Испред пекаре се накупи доста мрва. Димитрије узме своју метлу Марту и почисти мрве. Чудно зар не? Метле иначе немају име. Још неко има муштерије, то је метла Марта. Када Димитрије врати Марту на место, код Марте слети брачан пар ластва. Ластва и ластва очисте Марту и све мрве које би се заглавиле између њених тршчица они поједу. Једна метла је постала позната по томе што је њен власник са њом терао псе луталице. Али то није ништа у поређају са летећом метлом. Једне ноћи Марта је чула лавез. То јој ништа није чудно јер у том крају има доста пса луталица. Марта је видела мачку. Мачка се попела уз Марту и прескочила ограду. Марта је остала на тротоару. Ујутру су пролазили чистачи. Када су нашли Марту подигли су је и ставили у колица. Ластва и ластва су морали да траже неко друго место за ручак. Тражили су Марту свуда, али нису успевали да је нађу. Стигли су на крај улице и нашли је. Подигли су је. Ластва је рекао ласти да би требало да набаве гнездо. Па је ластва питао Марту да ли пристаје да од њених тршчица направе гнездо. Марта је дозволила. Неколико дана касније ластва је рекла да ће да снесе јаје. И заиста је тако и било. Из јајета се излегао мали птић. Ластва и ластва су му дали име Мића. Мића је брзо научио да лети. Једног дана је летео и нека деца су му повредила крило. Ближила се зима. Мићи се још није опоравило крило. Марта се сетила једне чаробне реченице коју јој је рекла летећа метла. Изговорила је чаробне речи и полетела. Мића, мама и тата су седели у гнезду и захваљујући Марти летели на југ.

Марта је била добра, дружељубива и паметна. Била је добра када је хранила ластве и дозволила да буде гнездо. Дружељубива је јер се дружила сваки дан са ластвама. Паметна је јер се сетила чаробне реченице.

Да сам на Мартином месту послала бих разгледницу пекару Димитрију, из топле Африке. Написала бих му да се враћам у пролеће, да се лепо проводим и да се не брине за мене и ластве.

Није ми се свидело што су деца погодила малог птића Мићу и повредили га. Зато што није лепо да гађамо нејаке животиње.

Волела би да будем метла, да би могла да помогнем некоме у чишћењу. Другарицама у сређивању собе, мами у дворишту и теткицама у школи.